

РЕШЕНИЕ

№ 4306

гр. София, 27.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Людмила Коева

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2507** по описа за **2022** година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на адв. В. Д., като пълномощник на Д. Г. П. от [населено място], срещу РЕШЕНИЕ №20203519/27.10.2021г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 8^{-ми} с-в по н.а.х. дело №7477/2020г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалваното съдебно решение, като постановено в нарушение на материалния и на процесуалния закон. Поддържа, че съдебният акт е основан единствено на противоречивите показания на свидетеля С., която като участник в твърдяното пътно-транспортното произшествие (ПТП) е заинтересована от изхода на делото. Твърди, че не е имало ПТП в което той е бил участник и по делото не са били представени доказателства за причинени имуществени вреди на моторното превозно средство (МПС) на свидетеля – нито снимки, нито оценка от сервиз или от застраховател. Оспорва факта, че в процесния случай е имало разногласия относно обстоятелствата, касаещи инцидента и твърди, че С. не е поискала от него съставянето на протокол, не е поискала да се обадят на органите на КАТ, не е предявила и претенции за причинените ѝ щети. Касаторът смята, че не са налице доказателства за причинно-следствената връзка между тези вреди и твърдяното от свидетеля С. негово поведение. Заявява, че не е бягал от

мястото на инцидента, тъй като след като е паркирал надолу по улицата е минал покрай свидетеля, но тя отново не е предявила претенции към него. Извън тези доводи, касаторът претендира, че нарушението се явява маловажно по смисъла на чл.28 ЗАНН. Същият в нито един момент не е възприел наличието на щети, причинени от него, и продължава да твърди, че такива не е имало. Чрез процесуалния си представител адв. Д. моли съда да отмени обжалваното съдебно Решение и по същество на спора да отмени и Наказателно постановление (НП) №20-4332-003582/11.03.2020г., издадено от началник Група към отдел „Пътна полиция“ при Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР). Претендира да му бъдат присъдени разноски.

Ответникът – СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ, Отдел „Пътна полиция“, редовно уведомен за образуваното съдебно производство, не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор Ю. от Софийска градска прокуратура (СГП), дава заключение за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С НП №20-4332-003582/11.03.2020г. на касатора Д. Г. П. са наложени две административни наказания:

- „глоба“ в размер на 20 (двадесет) лева, на основание чл.183, ал.2, т.11 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) и

- „глоба“ в размер на 100 (сто) лева и лишаване от право да управлява МПС за срок 1 (един) месец, на основание чл.175, ал.1, т.5 ЗДвП,

за това, че на 16.12.2019г., около 17.30 часа, в [населено място] на [улица], като водач на лек автомобил „О. З.“ с държавен контролен номер (ДК №) С1715ХХ, срещу блок 20, поради небезопасна маневра на заден ход без да се убеди, че няма да създаде опасност за другите участници в движението, реализира ПТП с паркирания лек автомобил „М.“ с ДК [рег.номер на МПС], като му нанася щети в предната част и водачът напуска мястото на ПТП без да уведоми компетентните органи на МВР, с което виновно е нарушил разпоредбите на чл.40, ал.1 и чл.123, ал.1, т.3, б. „в“ ЗДвП.

С процесния съдебен акт е ПОТВЪРДЕНО НП №20-4332-003582/11.03.2020г.

За да постанови този правен резултат първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следното: НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл.47, ал.2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен Акт за установяване на нарушението (АУАН), който е бил предявен на нарушителя. Както в АУАН, така и в оспореното НП ясно и недвусмислено са описани нарушенията и обстоятелствата, при които са извършени. Въз основа на събраните доказателства първостепенният съд е приел, че касаторът П. е извършил вменените му нарушения, във връзка с което правилно е била ангажирана административно-наказателната му отговорност.

Тези изводи се споделят и от настоящия решаващ състав.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат

за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 8^{ми} състав.

Не е било спорно по делото и това обстоятелство се установява косвено със събраните писмени доказателства, че лек автомобил марка „О. 3.“ с ДК [рег.номер на МПС] е бил управляван от касатора П., както и обстоятелството, че на 16.12.2019г., около 17.30 часа, на [улица]срещу блок 20, при движение назад с въпросния автомобил е било реализирано ПТП с лек автомобил „М.“ с ДК [рег.номер на МПС] , като водачът не е изпълнил задължението си да спре за установяване на евентуални щети и при наличието на разногласия относно обстоятелствата за ПТП го напуска без да уведоми компетентните органи на МВР.

Съгласно приложимата норма на чл.40, ал.1 ЗДвП преди да започне движение назад, водачът е длъжен да се убеди, че пътят зад превозното средство е свободен и че няма да създаде опасност или затруднения за останалите участници в движението. За неизпълнение на това задължение законът – чл.183, ал.2, т.11, предвижда административно наказание „глоба“ в размер на 20 лева.

В процесния случай е било безспорно установено с приетите и неоспорени по делото писмени декларации, дадени от С. С. и Д. П., че на 16.12.2019г. около 17.30 часа, на [улица]срещу блок 20, при маневра движение на заден ход водачът на лек автомобил с ДК [рег.номер на МПС] е ударил намиращият се зад него паркиран автомобил с ДК [рег.номер на МПС] . Следователно с действията си водачът на първия автомобил е нарушил разпоредбата на чл.40, ал.1 ЗДвП.

Съгласно приложимата норма на чл.123, ал.1, т.3, буква „в“ ЗДвП водачът на пътно превозно средство (ППС) – участник в ПТП, при което са настъпили само имуществени вреди, в случай, че между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, е длъжен, без да напуска мястото, да уведоми съответната служба за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието, и изпълнява дадените указания.

От анализа на цитираните разпоредби следва извод, че съставът на нарушението по чл.123, ал.1, т.3 ЗДвП е изпълнен само с факта, че водачът на МПС, участник в ПТП, не е останал на местопроизшествието, за да установи спорни ли са обстоятелствата при които е осъществено ПТП. В конкретния случай е било установено със събраните в административното производство доказателства, че водачът на лек автомобил с ДК С1715ХХ не е изпълнил задължението си след като е реализирал ПТП при неправилно движение на заден ход да остане на мястото при спор относно обстоятелствата свързани с него, без да напуска местопроизшествието, да уведоми съответната служба за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието и да изпълнява дадените указания. Определението за „пътнотранспортно произшествие“ е дадено в разпоредбата на §6, т.30 от Допълнителните разпоредби на ЗДвП, съгласно която норма това е събитие, възникнало в процеса на движението на пътно превозно средство и предизвикало нараняване или смърт на хора, повреда на пътно превозно средство, път, пътно съоръжение, товар или други материални щети. В процесния случай, от описанието, дадено в АУАН, както и от събраните в съдебната фаза на производството писмени и гласни доказателства, може да бъде направен обоснован извод, че е настъпила повреда на лек автомобил ДК [рег.номер на МПС] . В съставения на място Протокол за ПТП №17247 в колона „видими щети на МПС“ по отношение на участник 2 - лек автомобил ДК [рег.номер на МПС] , е записано „предна броня“. Видно от саморъчно попълнената декларация от касатора П., същият е заявил, че леко е подпрял колата зад

неговата, т.е. съзнавал е, че е станало ПТП. Това, наред с факта, че от процесното събитие са настъпили едно или няколко от последствията, посочени в § 6, т. 30 ДР на ЗДвП, то настоящият съдебен състав приема за доказан фактът на настъпило ПТП, във връзка с което е ангажирана административно наказателната отговорност на касатора. Същият е следвало да остане на мястото на произшествието, тъй като до попълване на двустранен протокол не се е стигнало, да изчака пристигането на полицейския екип, който обективно да констатира налице ли са материални щети и по двата автомобила и какви са били те. Безспорен е фактът, че между участниците в произшествието е нямало съгласие относно обстоятелствата на извършването му.

По изложените доводи настоящият касационен състав приема, че първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

При този изход на спора претенцията на касатора за присъждане на разноски е неоснователна.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III^{-ти} Касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ №20203519/27.10.2021г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 8^{-ми} с-в по н.а.х. дело №7477/2020г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.